

Úvod

Ve své bakalářské práci se věnuji sociální práci s účastníky domácího násilí. Je výsledkem mé studijní praxe a dlouholetého zaměření, kde jsem poznala, jak důležité je vnímat všechny strany konfliktních vztahů v rámci rodinného systému. Vzhledem k tomu, že oběti domácího násilí často nedokážou od svého partnera, či jiného příbuzného z mnoha důvodů odejít, nemůžeme opomíjet na práci s násilnou osobou, skrze kterou lze změnit kvalitu života nejen jí samotné, ale především jejímu blízkému okolí. V minulosti bylo domácí násilí tolerováno, či tabuizováno, ale dnes je bráno jako sociální a právní problém. Zaměřit pozornost jen na oběť není vždy řešením a mnohdy sociální pracovníci sledují, jak jejich dlouhodobá práce s obětí nemá žádné výsledky. Setkala jsem se mnohokrát s ohroženou osobou, která dlouhodobě využívala služeb krizového centra, ale v jejím životě se nic neměnilo. Pomoc zaměřená na oběť nedokáže vyřešit situaci klienta, který je ohrožen domácím násilím, ale nechce nebo nemůže z násilného vztahu odejít. Faktory, které nedovolují klientovi odejít z násilného vztahu jsou například citová závislost, finanční závislost, strach nebo péče o děti a sociální pracovník musí tolerovat klientovu vůli setrvat v tomto vztahu. V těchto případech je nutné sociální práci směřovat k páru a ne jen k ohrožené osobě. Sociální pracovník v rámci terapie násilné osoby motivuje klienta přijímat nové normy a hodnoty a tím i měnit chování ve vztahu, kde se dopouští násilí. Cílem této práce je poukázat na možnosti které existují pro zachování rodiny s násilným chováním a i laickému čtenáři pomoci pochopit dynamiku těchto vztahů a správnými argumenty osvětlit smysl práce s osobou násilnou. Cílem není ospravedlnit toto jednání, ale nastínit možnosti eliminace násilí a změny kvality života celé rodiny. V praxi jsou nabízeny individuální, párové, či skupinové terapie pro násilné osoby jako například v SOS centru Diakonie, kde se sociální pracovníci snaží pomoci klientům žít spolu bez násilného chování. Poté co se podrobně budu věnovat práci s oběma stranami násilného vztahu, tedy situaci, kdy oběť chce v tomto vztahu setrvat, zaměřím se na možnost, kdy se setkáme s klientem, který z tohoto vztahu chce odejít a na rizikové faktory, které tento proces provází. Práce s obětí domácího násilí je vždy věcí interdisciplinární spolupráce, tedy policie, intervenčních center, psychologů, psychiatrů, lékařů a v neposlední řadě je klient vystaven soudnímu procesu. Dalším cílem této práce je šetření interdisciplinární spolupráce pro oběti domácího násilí v ČR a riziko sekundární viktimizace. Zúčastnila jsem se setkání na téma „Sexuální násilí páchané na ženách“ (Interdisciplinární setkání pro Prahu, 27.10.2015) kde jsem vyslechla názory pomáhajících pracovníků právě na druhotnou újmu, které jsou oběti násilných trestných činů často vystaveny. V praktické části bude tedy zkoumáno, zda v praxi dochází k sekundární viktimizaci obětí domácího násilí i přes existenci zákona o obětech trestných činů z pohledu odborníků na DN. Součástí práce je i legislativa, která k této problematice náleží.